

נשף חתונה ותוכל ליהנות ולאכול כמו שתרצה.
אבל כדי שאחיי לא ירגישו בכך תחגור את החגורה

הזו. היא תעשה אתך בלתי-נראה." והוא נתן
לנער חגורה והוליק אותו עד למעיין שלידו
התאספו מאות ענקים, גברים ונשים, מכינים נשף
חתונה.
הם רקדו ושיחקו במשחקים שונים עד שבחצות
אחד הענקים הוציא מהאדמה עץ גדול עם

הרועה והענקים

מתוך: א. לאנג "הספר הצהוב"
צייר ה. פורד

היה פעם נער יתום עני שהתפרנס מרעיית צאן
של אדון, בעל חווה. יום ולילה הוא בילה עם הצאן
באחו פתוח ורק בימים מאוד קרים וסוערים היה
מסתתר בביתן קטן בקצה היער.
יום אחד, כשהנער ישב על הדשא סמוך לעדרים
שלו שמע קול, כאילו של בכי או כאב. הוא קם
והלך לכוון הקול הזה. לתדהמתו הרבה ראה ענק
ששכב בקצה היער. הנער רצה מיד כמה שיותר
מהר לברוח, כשהענק קרא אליו "אל תברח, לא
אעשה לך כל רע. להפך, אם תחבוש את רגלי
אפצה אותך היטב. נפצתי כשניסיתי לעקור את
עץ האלון הזה."
הרועה הוריד את חולצתו וחבש את רגלו הפצועה
של הענק ואז הענק אמר "בו אתי. אנו חוגגים

שורשיו, כל הענקים הצטמקו והתחילו להיכנס לחור שנוצא באדמה. הענק הפצוע נישאר אחרון וקרא לנער הרועה "איפה אתה?" הוא לא ראה אותו כי הנער חבש חגורת הפלא. "אני כאן, קרוב אליך" ענה הנער. "תיגע בי" אמר הענק "כדי שתוכל לבוא אתי." הנער תפס ברגלו של הענק ולפני שהרגיש מצא את עצמו באולם גדול, שבו אפילו הקירות היו עשויים זהב טהור. כל הנוכחים התיישבו לשולחנות עמוסים באוכל ומשקה, והתחילו לאכול. גם הרועה שתה ואכל לשובע ואחר כך חשב "אולי כדאי לי לקחת לפחות כיכר לחם? אשמח לאכול ממנו מחר בבוקר." וכשאף אחד לא השגיח הוא לקח כיכר לחם אחת והכניס לכיסו. מיד אחר כך בא אליו הענק הפצוע ושאל בלחש "הרועה, איפה אתה?" "אני כאן" ענה הנער. "אז תחזיק אותי כדי שאוכל להוציא אותך מכאן." הרועה החזיק ברגלו ותוך רגע מצא את עצמו

שוב על פני האדמה. הענק נעלם. הרועה חזר לעדר הצאן שלו, הוריד את החגורה ושם אותה בזהירות לתרמיל שלו. למחרת הנער נעשה רעב וחשב לטעום מהלחם שלקח במסיבת החתונה של הענקים. אך למרות שניסה בכל כוחו, לא הצליח לחתוך מהכיכר אפילו חתיכה קטנה. ואז מתוך רעב ויאויש נגס בלחם והופתע כשמפיו נפל מטבע זהב והתגלגל על האדמה. הוא נגס בלחם שנית ושלישית ושוב נפלו לרגליו מטבעות זהב, אבל הלחם נשאר שלם כמו שהיה קודם. הנער שמח מאוד למזלו, החזיר את כיכר הלחם לתרמיל, מיהר לכפר הקרוב, קנה לעצמו דבר מה לאכול ואחר כך חזר לצאן שלו. בת יפה הייתה לבעל החווה שהנער רעה את צאנו. תמיד חייכה ונעה בראשה אל הצעיר, כשעברה באחו עם אבא שלה. כבר הרבה זמן הוא רצה לעשות לנערה זו מתנה או הפתעה כלשהי ליום הולדתה ועכשיו הייתה לו אפשרות

לכך. כשיום הולדת הגיע חגר את חגורת הפלא שלו, לקח שקית עם מטבעות זהב, באמצע הלילה התגנב לחדרה של הנערה, שם את השקית ליד המיטה והסתלק.

שמחת הנערה הייתה גדולה כשמצאה את הזהב, מתנה ליום הולדת. כך גם שמחו הוריה, ולא פחות שמח הרועה כשחשב איזו הנאה גרם לנערה. לכן גם למחרת שם שקית זהב ליד מיטתה והמשיך לעשות זאת במשך שבוע ימים.

הוריה של הנערה חשבו שזו איזו פיה נדיבה שעושה מתנה כזו לבתם. אך לילה אחד החליטו לבדוק ולשמור ממקום הסתר מי באמת מביא את זהב.

הלילה השמיני היה סוער וגשם חזק ירד. הרועה יצא בכל זאת עם הזהב, אך בדרך נזכר ששכח לחגור את החגורה של בלתי-נראה. אלא שבגלל הגשם החליט לא לחזור לבקתה שלו כדי לקחת אותה והמשיך לדרכו. בדיוק כשניכנס לחדרה של הנערה הופיע לפניו בעל החווה שאמר "התגנבת

כדי לקחת את הזהב שהפיה הטובה מביאה לבת שלנו?" הנער נבהל, עמד רועד לפני האדון ומרוב המבוכה לא ידע איך להסביר את בואו. ואז האדון אמר "מאחר שתמיד עבדת אצלי בחריצות ונאמנות לא אשלח אותך למאסר, אבל עזוב את מקומך מיד ואל תראה אצלנו יותר את פניך."

הרועה חזר מיד לבקתה שלו, לקח את כיכר לחם הפלא ויצא אל העיר הסמוכה. שם קנה לעצמו בגדים טובים, מרכבה מפוארת רתומה לארבעה סוסים, שכר גם שני משרתים ובפאר והדר חזר לחווה..

תוכלו לתאר לעצמכם כמה מופתע היה האדון כשראה את רועה הצאן שלו מגיע אליו כמו איש עשיר ומכובד. ואז הצעיר סיפר על המזל שהיה לו אצל הענקים וביקש מיד את ידע של בתו.

הם התחתנו ומאז הזוג הצעיר חי בעושר ואושר.